

I enhver Afstemning i Afgjørelsesudvalget skal der deltage 10 Medlemmer af hvert Thing. Dersom noget af Udvalgets Medlemmer ved pludselig Sygdom eller af anden Marsag hindres i at deltage i Afstemningen, skal den førstvalgte Suppleant i samme Thing indtræde i hans Sted, hvorfor samtlige Suppleanter skulle være tilstede i Udvalget, dog uden at tage Del i Forhandlingerne, for øieblikkelig at kunne træde til, naar fornødent gjøres.

Afgjørelsesudvalget har at tilendebringe sit Hverv inden to Gange 24 Timer, efter at Medlemmerne ere valgte.

I ovenstaaende Bestemmelser kan der gjøres Forandring ved Lov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det turde være overflødigt særlig at begrunde, at der under de nuværende Omstændigheder gjøres et Forsøg paa at tilveiebringe et Tillæg til den gjældende Grundlov for at bringe det derhen, at en Finantslovs Sstandbringelse ikke skal hindres derved, at Fælledsudvalgets Indstillinger ikke vedtages eensidende i begge Thing. Bistnot er dette ikke det eneste Punkt, hvori de i Tidernes Løb indvundne Erfaringer gjøre Forandringer i Grundloven eller Tillæg til den ønskelige. Men det er uden Sammenligning det vigtigste. Naar man for Tiden indskrænker sig til dette, er det begrundet deri, at det maatte snarest tør ventes, at de iøvrigt saa vidt fra hinanden gaaende politiske Meninger kunde forenes herom, medens det under de nuværende Forhold neppe vil kunne lykkes at enes om andre Punkter, der ikke fremtræde med et lige saa stærkt Krav paa øieblikkelig Løsning.

Regjeringen har derfor anset det for rigtig ikke at røre ved Grundlovens øvrige Indhold, men kun at holde sig til dette ene Punkt, og endvidere med Hensyn dertil at søge en Ordning tilveiebragt, der saa lidt som muligt griber ind i Grundlovens øvrige Bestemmelser, og saaledes egentlig mere fremtræder som et Supplement til den end som en Forandring i den.

Opgaven maa efter Regjeringens Mening være den at finde en Løsning, som stiller sig fuldkommen upartist mellem de forskellige Faktorer og som ikke tilfører nogen af dem en ny Magttilvæxt. Thi at en Løsning, som lægger den afgjørende Magt i Hænderne paa Flertallet i det ene eller det andet af Thingene, er umulig, anser Regjeringen for klart og paa Forbaand givet, og hvis man fra nogen af Siderne vil stride til

at forhandle om Opgavens Løsning med den Bagtanke at erhverve den afgjørende eller overveiende Indflydelse, kan det forudses, at intet Resultat vil naaes. Denne — om man saa vil — formelle Egenkab ved Løsningen af Opgaven maa være det fremherskende Synspunkt. Hensynet til Løsningsmaadens Realitet maa forsaavidt træde i anden Række, som Sagen maa ses i det Lys, at en Løsning, selv om forskjellige Indvendinger kunne gjøres imod den, er at foretrække for ingen Løsning.

Den foreslaaede Fremgangsmaade har aabenbart den Egenkab, at den er fuldkommen upartist til alle Sider, og at den forsaavidt deler lige mellem Parterne. Dernæst har den det ubestridelige Fortrin, at det endelige Udfald ikke kan forud beregnes af nogen af de Interesserede, og dette tør antages at ville udøve en gavnlig Indflydelse i Retningen af at gjøre alle Parter tilbøielige til Overenskomst paa de forud gaaende Trin af Finantslovbehandlingen; det Modsatte vil derimod blive Tilfældet med enhver Afgjørelsesmaade, hvis Udfald med Nøiemelighed kan forudses, idet den, som kan vente at seire helt og holdent, vil være lidet tilbøielig til at udvise Maadehold i Forhandlingerne overfor de andre Faktorer. Endelig kan det ogsaa nævnes som en Fordel ved den foreslaaede Afgjørelsesmaade, at der ikke let kan indlægges nogen politisk Betydning i den. Det kan ikke betegnes som en Seir for den ene Part, om dens Villie gaar igjennem, eller et Nederlag for den anden, om dens Ønske ikke opfyldes. Det turde heraf blive en Følge, at Finantslovens Behandling ikke saa let vil kunne benyttes i andre politiske Siemeds Tjeneste, og dette vil formentlig